

„Poniższy tekst zawiera wierny zapis nauczania prezentowanego w wersji video przy uwzględnieniu podpisów, slajdów, grafiki oraz ilustracji użytych do prezentacji danego materiału. Z tego powodu zapisany tekst może czasem wydać się dziwny i niezgrabny. Dodatkowo mogą pojawić się błędy gramatyczne często niedopuszczalne w pracach literackich. Zachęcamy i zalecamy, by poniższy tekst nauczania był używany wraz z wersją video.”

=====

Prorok na wygnaniu Część 10 Modlitwa Pokuty (Daniel 9)

Witam ponownie w naszym studium Księgi Daniela. W ostatnim nauczaniu omówiliśmy Daniela 8, gdzie Daniel miał wizję barana, który został pokonany przez kozła. Wielki róg kozła został zastąpiony czterema innymi rogami, a potem, pośród nich, wyrósł mały róg. Ten mały sprawiał ogromne problemy, ale w końcu Bóg postawił go na swoim miejscu. Potem Daniel otrzymał wyjaśnienie tej wizji: baranem była Persja, zaś kozłem była Grecja. Z historii wiemy, że pierwszym rogiem kozła był Aleksander Wielki. Cztery rogi, które go zastąpiły, to czterech generałów, którzy odziedziczyli królestwo po jego śmierci. A małym rogiem był Antioch IV, który prześladował Żydów w Jerozolimie i zbezczeszczył Świątynię. Jego armie zostały przegonione przez Machabeuszy z ziemi świętej, zaś Antioch zmarł później w pohańbieniu i żalu.

W tym nauczaniu chcemy omawiać Daniela 9. W rozdziale 9 Daniel uświadamia sobie, że 70 lat niewoli, o jakiej prorokował Jeremiasz, praktycznie się skończyło. Daniel zastanawia się, dlaczego Świątynia w Jerozolimie nie została jeszcze odbudowana. Wypowiada swoją modlitwę pokuty za całego Izraela. Po czym odwiedza go anioł Gabriel, który daje mu wizję rzeczy, jakie mają nadejść. Wizja ta zawiera odbudowę Jerozolimy i Świątyni, nadejście pomazańca księcia, a także spustoszenie tej nowej Świątyni. Zacznijmy od pierwszego wersetu.

Daniel 9:1-2

W pierwszym roku Dariusza, syna Aswerusa, z rodu Medów, który był ustanowiony królem nad królestwem Chaldejczyków; W pierwszym roku jego królowania ja, Daniel, zrozumiałem dzięki księgom liczbę lat, o których doszło słowo Jahwe do proroka Jeremiasza, że miało się wypełnić spustoszenie Jerozolimy w siedemdziesiąt lat.

Daniel odnosi się tutaj do proroctwa Jeremiasza, dotyczącego spustoszenia Jerozolimy przez 70 lat. Dzieje się to, jak mówi, w pierwszym roku Dariusza, który został królem, gdy tylko Babilon został obalony. Babilon został obalony w 539 roku p.n.e. A Babilon wziął swoich pierwszych

żydowskich zakładników w 605 roku p.n.e., jakieś 67 lat wcześniej. Czyli w tym momencie, w pierwszym roku Dariusza, 70 lat Jeremiasza jest na ukończeniu. Nim pójdziemy dalej, zobaczymy, co powiedział Jeremiasz o tych 70 latach, abyśmy mieli pojęcie, czego spodziewa się Daniel. W Jeremiaszu są dwa miejsca, wspominające ten 70-letni okres. Oto pierwsze.

Jeremiasz 25:8-12

Dlatego tak mówi Jahwe zastępów: Ponieważ nie usłuchaliście moich słów; oto pošlę po wszystkie rody północne i zbiorę je, mówi Jahwe, i Nabuchodonozora, króla Babilonu, swego sługę, i sprowadzę ich na tę ziemię, na jej mieszkańców i na te wszystkie okoliczne narody, a doszczętnie zniszczę ich i uczynię ich przedmiotem zdumienia i świstania, i wiecznym spustoszeniem. I sprawię, że zaniknie głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy, odgłos żaren i światło pochodni. I cała ta ziemia stanie się spustoszeniem i zdumieniem, a te narody będą służyć królowi Babilonu przez siedemdziesiąt lat. A gdy się dopełni siedemdziesiąt lat, ukarzę króla Babilonu i ten naród, mówi Jahwe, za ich nieprawość, oraz ziemię Chaldejczyków, i zamienię ją w wieczne spustoszenie.

Fragment ten mówi nam, że po 70 latach, Babilon zostanie ukarany. Ten fragment prorocstwa Jeremiasza wypełnił się. Chaldejczycy z Babilonu zostali ukarani, gdy pokonali ich Persowie, pod koniec Daniela 5. Jednak miało wydarzyć się więcej po tych 70 latach. Co jest opisane w drugim fragmencie.

Jeremiasz 29:10-14

Tak bowiem mówi Jahwe: Gdy wypełni się dla Babilonu siedemdziesiąt lat, nawiedzę was i spełnię wobec was swoje dobre słowo, by was sprowadzić z powrotem na to miejsce. Gdyż ja znam myśli, które mam o was, mówi Jahwe: myśli o pokoju, a nie o utrapieniu, aby zapewnić wam koniec, jakiego oczekujecie. Wtedy będziecie mnie wzywać, pójdziecie i będziecie modlić się do mnie, a ja was wysłucham. Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie szukać całym swym sercem. I dam wam się znaleźć, mówi Jahwe, i odwrócę waszą niewolę, i zgromadzę was ze wszystkich narodów i ze wszystkich miejsc, do których was wygnałem, mówi Jahwe. I przyprowadzę was na to miejsce, z którego was uprowadziłem.

Ten fragment mówi, że gdy Babilon zostanie ukarany, wszyscy Izraelici zostaną z powrotem przesiedleni do swojej ziemi, Z innych miejsc Jeremiasza wiemy, że temu czasowi zgromadzenia będzie towarzyszyło odbudowywanie Świątyni, która została zniszczona.

Na przykład z Jeremiasza 27:21-22.

Tak mówi Jahwe zastępów, Bóg Izraela, o tych naczyniach, które pozostały w domu Jahwe, w domu króla Judy i w Jerozolimie: Zostaną zawiezione do Babilonu i będą tam aż do dnia, w którym upomnę się o nie, mówi Jahwe. Wtedy sprowadzę je i przywrócę na to miejsce.

Mamy więc dwie części składające się na 70 lat prorocstwa Jeremiasza. Pierwsza, że Babilon zostanie zniszczony, druga, że Izrael i Świątynia zostaną odbudowane. Daniel dostrzegł wypełnienie się pierwszej części tego prorocstwa, a drugiej nie. W tym czasie Jerozolima wciąż była w gruzach. A Daniel chce wiedzieć dlaczego. Gdy przyjrzymy się prorocstwu Jeremiasza ciut bliżej, być może uda nam się znaleźć na to odpowiedź. Jeremiasz mówił, że ludzie znajdą Jahwe, gdy będą Go szukać całym sercem. Powiedział również, że jeśli ludzie będą buntować się przeciwko Jahwe, to Jahwe nie spełni swego planu, by ich przywrócić.

Jeremiasz 18:9-11

Gdy innym razem ogłoszę o narodzie i o królestwie, że je zbuduję i zasadzę; to jeśli

jednak uczyni to, co złe w moich oczach i nie usłucha mego głosu, wtedy ja będę żałował tego dobrodziejstwa, jakim obiecałem je obdarzyć. Dlatego powiedz teraz do Judejczyków i do mieszkańców Jerozolimy: Tak mówi Jahwe: Oto przygotowuję na was nieszczęście i obmyślam zamysł przeciwko wam. Niech więc każdy zawróci ze swojej złej drogi; poprawcie wasze drogi i czyny.

Wydaje się, że Daniel uważa, że tu właśnie tkwi problem. Jerozolima wciąż ma być ruiną, gdyż lud nie słucha Jahwe. Musi nie być godny tego, by zamieszkać Jerozolimę i odbudować Świątynię. Składa więc modlitwę pokuty na rzecz swego ludu.

Daniel 9:3-5

I zwróciłem swoją twarz do Pana Boga, by szukać go modlitwą i błaganiem, w poście, worze i popiele. Modliłem się więc do Jahwe, mojego Boga, wyznawałem i mówiłem: Panie, Boże wielki i straszny, strzegący przymierza i miłosierdzia względem tych, którzy cię miłują i przestrzegają twoich przykazań; zgrzeszyliśmy, dopuściliśmy się nieprawości, postępowaliśmy niegodziwie i zbuntowaliśmy się, odstępując od twoich przykazań i praw.

Jak się zapewne spodziewacie, ta modlitwa ma dla Daniela ogromne znaczenie. W pierwszej części modlitwy Daniel cytuje 5 Mojżeszową, która mówi, że Bóg jest wierny wobec tych, którzy przestrzegają Jego przykazań.

5 Mojżeszowa 7:9

Uznaj więc, że Jahwe, twój Bóg, jest Bogiem, Bogiem wiernym, który zachowuje przymierze i miłosierdzie do tysięcznego pokolenia względem tych, którzy go miłują i przestrzegają jego przykazań.

Daniel osobiście się przekonał o Bożej wierności względem tych, którzy Go miłują. Gdy Daniel został uratowany z paszczy lwów w Danielu 6, to powiedział: Bóg posłał swojego anioła, aby zamknął paszcze lwom, więc nic mi nie zrobiły, gdyż byłem przed Nim bez winy. Daniel nie został ukarany, gdyż był niewinny i posłuszny. Ale ponieważ Izrael nie był posłuszny, musiał przejść przez karę, jaka na niego została nałożona. Ich karą było wygnanie, a Daniel był wśród wygnanych. Zatem Daniel bezpośrednio doświadczał Bożych błogosławieństw i Bożych przekleństw. I tak modli się dalej...

Daniel 9:6-10

I nie usłuchaliśmy twoich sług, proroków, którzy mówili w twoim imieniu do naszych królów, do naszych książąt, do naszych ojców i do całego ludu ziemi. Do ciebie, Panie, należy sprawiedliwość, a nam się należy wstyd na twarzach, jak to jest dziś, oraz mężczyznom Judy, mieszkańcom Jerozolimy i całemu Izraelowi, bliskim i dalekim we wszystkich ziemiach, do których ich wygnałeś z powodu ich występków, jakie popełnili przeciwko tobie. Jahwe, nam się należy wstyd na twarzy, naszym królom, naszym książętom i naszym ojcom, bo zgrzeszyliśmy przeciwko tobie. Ale do Pana, naszego Boga, należą miłosierdzie i przebaczenie, choć zbuntowaliśmy się przeciwko niemu; i nie byliśmy posłuszni głosowi Jahwe, naszego Boga, by postępować według jego ustaw, które dał nam przez swoje sługi, proroków.

Daniel przyznaje tutaj, że Izrael nie słuchał Bożych sług, proroków. Co mówili ci słudzy, prorocy? Jednym z tych proroków był Mojżesz, który nakazał ludziom, by odrzucili bożki narodów wokół nich. A Mojżesz nie był jedynym. Jak Daniel i Jeremiasz wspominają, Bóg cały czas posyłał proroków do Izraela, mówić im, by trzymali się Jego Prawa. Ale oni nie słuchali.

Jeremiasz 44:2-6

Tak mówi Jahwe zastępów, Bóg Izraela: Wy widzieliście wszystkie nieszczęścia, które sprowadziłem na Jerozolimę i na wszystkie miasta Judy, a oto są dzisiaj spustoszeniem, nie ma w nich mieszkańców. Z powodu ich niegodziwości, którą popełniali, aby pobudzać mnie do gniewu, gdy palili kadzidło i służyli innym bogom, których nie znali ani oni, ani wy, ani wasi ojcowie. Chociaż posyłałem do was wszystkie moje sługi, proroków, mówiąc: Nie czyńcie, proszę, tej obrzydliwości, której nienawidzę. Ale oni nie usłuchali ani nie nakłonili swego ucha, aby odwrócić się od swojej niegodziwości i nie palić kadzidła innym bogom. Dlatego został wylany mój gniew i moja zapalczywość zapłonęła w miastach Judy i na ulicach Jerozolimy, tak że stały się pustkowiem i spustoszeniem, jak to jest dzisiaj.

Chociaż Bóg posyłał do Izraela proroka za prorokiem, prosząc ich, by byli wierni – oni jednak nie słuchali. Służyli innym bogom i ostatecznie Jerozolima stała się gruzowiskiem. Daniel będzie teraz wspominał, że o tym spustoszeniu prorokował Mojżesz.

Daniel 9:11

Owszem, cały Izrael przekroczył twoje prawo i odstąpił od ciebie, aby nie słuchać twego głosu. Dlatego wylały się na nas przekleństwo i przysięga, które są zapisane w Prawie Mojżesza, sługi Boga. Zgrzeszyli bowiem przeciwko niemu.

Daniel odnosi się tutaj do przekleństwa i przysięgi, jakie opisane są w Prawie Mojżesza. O jakim przekleństwie on mówi? Co zostało wylane na Izraela za to, że odmawiali posłuszeństwa Bożemu głosowi? Cóż, odpowiedź znajduje się w 5 Mojżeszowej.

5 Mojżeszowa 28:15-20

Lecz jeśli nie będziesz słuchał głosu Jahwe, swego Boga, by przestrzegać wszystkich jego przykazań i ustaw, które ci dziś nakazuję, i wypełniać je, to spadną na ciebie wszystkie te przekleństwa i cię dosięgną: Przeklęty będziesz w mieście, przeklęty będziesz na polu. Przeklęty będzie twój kosz i twoja dzieża. Przeklęty będzie owoc twego łona, owoc twojej ziemi, przyrost twego bydła oraz trzody twoich owiec. Przeklęty będziesz, kiedy będziesz wchodził, i przeklęty, kiedy będziesz wychodził. Jahwe ześle na ciebie przekleństwo, trwogę i karę we wszystkim, do czego wyciągniesz swoją rękę i co czynić będziesz, aż zostaniesz zniszczony i szybko zginiesz z powodu niegodziwości swoich czynów, przez które mnie opuściłeś.

Mojżesz szczegółowo opisuje przekleństwa, jakie spadną na nieposłusznego Izraela. Jedno z nich jest szczególnie adekwatne do sytuacji Daniela. Jednym z przekleństw za nieposłuszeństwo jest to, że Izrael zostanie wypędzony ze swojej ziemi i zmuszony do służenia innym bogom.

5 Mojżeszowa 28:32-36

Twoi synowie i twoje córki zostaną wydani innemu narodowi, a twoje oczy, wypatrując ich, zasłabną z tęsknoty za nimi przez cały dzień, a twoja ręka będzie bezsilna. Owoce twojej ziemi i całą twoją pracę pożre naród, którego ty nie znasz, i będziesz tylko uciskany i dręczony po wszystkie dni. I oszalejesz na widok tego, co zobaczą twoje oczy. Jahwe dotknie cię złośliwym wrzodem na kolanach i na goleniach, którego nie będzie można wyleczyć, od stopy aż po czubek głowy. Jahwe zaprowadzi ciebie i twój król, którego ustanowisz nad sobą, do narodu, którego nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie. Tam będziesz służył innym bogom, drewnu i kamieniowi.

Sam Daniel był jednym z tych synów, którzy zostali wydani innemu narodowi. Został zabrany podczas pierwszego najazdu Nabuchodonozora na Jerozolimę. Później Nabuchodonozor zniszczył

Świątynię w Jerozolimie. Zabrani jeńcy byli zmuszani do czczenia rzeźbionego posągu – widzieliśmy to w Danielu 3. To wszystko było zapowiedziane przez Mojżesza, który powiedział, że Izraelici, wzięci do niewoli, cytat: „będą służyli innym bogom, drewnu i kamieniowi”. To jest to przekleństwo zapisane w Prawie Mojżesza. Daniel na własnej skórze doświadczał tego przekleństwa. Ale doświadczył też wielu błogosławieństw z 5 Mojżeszowej, gdyż on sam prowadził sprawiedliwe życie. Jednego błogosławieństwa, jakiego nie doświadczył, to powrót Izraela do obiecanej ziemi i odbudowania Bożej Świątyni. Wiedział jednak, że Bóg ześle to błogosławieństwo, gdy tylko to zaakceptują. Więc modli się dalej.

Daniel 9:12-14

A on spełnił swoje słowa, które wypowiedział przeciwko nam i przeciwko naszym sędziom, którzy nas sądzili, i sprowadził na nas to wielkie nieszczęście. Nie zdarzyło się bowiem pod całym niebem to, co zdarzyło się w Jerozolimie. Tak jak jest napisane w Prawie Mojżesza, całe to nieszczęście spadło na nas. My jednak nie błagaliśmy Jahwe, naszego Boga, o to, abyśmy mogli odwrócić się od naszych nieprawości i mieli wzgląd na twoją prawdę. Dlatego czuwał Jahwe nad tym nieszczęściem i sprowadził je na nas, bo Jahwe, nasz Bóg, jest sprawiedliwy we wszystkich swoich dziełach, których dokonuje. My zaś nie usłuchaliśmy jego głosu.

Daniel wyjaśnia tu swoje rozumowanie. Izrael został ukarany ze swoje grzechy przeszłości. Ale dlaczego nie powrócili? Bo – jak wyjaśnia Daniel – nie błagali Jahwe o łaskę. Hebrajskim słowem na błagać jest tutaj 'Challa', które oznacza: być słabym, chorym. Chodzi o to, że osoba przychodzi do Boga w pokorze, przyznając, że jest słaba, a Bóg jest mocny. Słowo to użyte jest także w 2 Mojżeszowej, gdy Mojżesz prosi Boga o łaskę, po grzechu związanym ze złotym cielcem.

2 Mojżeszowa 32:11-12

I Mojżesz modlił się (challa) do Jahwe, swego Boga, i powiedział: Dlaczego, Jahwe, rozpała się twój gniew przeciwko twemu ludowi, który wyprowadziłeś z ziemi Egiptu wielką mocą i potężną ręką? Dlaczego Egipcjanie mieliby mówić: Wyprowadził ich ku złemu, aby ich pozabijać w górach i aby zgładzić ich z powierzchni ziemi? Odwróć się od zapalczowości twojego gniewu i żałuj nieszczęścia, jakie chcesz zesłać na twój lud.

Daniel widział podobieństwo w tym, co zrobił Mojżesz i co on czyni. W obu przypadkach Izrael zgrzeszył przeciwko Bogu, służąc innym bożkom. Więc Bóg wylewa na nich swój gniew. Daniel, podobnie jak Mojżesz, błagał Boga, by uratował Izraela z kary, na jaką zasługuje. Stwierdza, że nie powrócili, gdyż nie błagali Go o to w taki sposób. Zaczyna więc swoje błagania od wyznania.

Daniel 9:15

A teraz, Panie, nasz Boże, który wyprowadziłeś swój lud z ziemi Egiptu mocną ręką i uczyniłeś sobie imię, jak to jest dziś: zgrzeszyliśmy i postępowaliśmy niegodziwie.

Daniel robi tu kilka ciekawych rzeczy. Pierwsza. Przypomina, że to Bóg wyprowadził Izraela z Egiptu. Mojżesz też to wymieniał, gdy wstawiał się za ludem po tym, jak zrobili sobie złotego cielca. Wydaje się, że Daniel próbuje przypomnieć Bogu o modlitwie Mojżesza. Druga. Przyznaje, że to Bóg jest sprawiedliwy, a lud niegodziwy. Mówi, że Bóg miał słusność, sprowadzając to nieszczęście na Jerozolimę, ze względu na wielki grzech i niegodziwość Izraela. Zamierza prosić Boga o odnowienie. Nie twierdzi jednak, że lud zasługuje sobie na to odnowienie. Zamiast tego błaga Boga o łaskę, miłosierdzie i wybawienie Izraela.

Daniel 9:16-19

Panie, według wszelkiej twojej sprawiedliwości proszę, niech się odwróci twoja zapalczliwość i twój gniew od twojego miasta, Jerozolimy, od twojej świętej góry, bo z powodu naszych grzechów i nieprawości naszych ojców Jerozolima i twój lud stały się przedmiotem zniewagi wśród wszystkich, którzy są dokoła nas. Teraz więc wysłuchaj, nasz Boże, modlitwy twego sługi i jego błagań, a rozjaśnij swe oblicze nad swoją spustoszoną świątynią ze względu na Pana. Nakłoń, mój Boże, swego ucha i wysłuchaj; otwórz swe oczy i zobacz nasze spustoszenia i miasto, które jest nazwane twoim imieniem, bo nie ze względu na naszą sprawiedliwość zanosimy swoje błagania przed tobą, ale ze względu na twoje wielkie miłosierdzie. Panie, wysłuchaj! Panie, przebacz! Panie, spójrz i działaj. Nie zwlekaj ze względu na siebie samego, mój Boże, bo twoje miasto i twój lud są nazwane twoim imieniem.

W swojej modlitwie Daniel cytował Boże Prawo, zwłaszcza to z 5 Mojżeszowej. A łaska i miłosierdzie także wydają się być wymieniane w Bożym Prawie. Łaska to przysługa, na jaką się nie zasłużyło, nie zapracowało. Mojżesz wyraźnie powiedział Izraelitom, że nie dlatego otrzymywali Boże obietnice, bo sobie na nie zasłużyli.

5 Mojżeszowa 9:6

Wiedz zatem, że nie dzięki twojej sprawiedliwości Jahwe, twój Bóg, daje ci tę dobrą ziemię w posiadanie, gdyż jesteś ludem twardego karku.

Mojżesz powiedział, że Izrael nie otrzymał ziemi za swoją sprawiedliwość. Daniel także nie odnosi się do sprawiedliwości Izraela, która umożliwiłaby im powrócić do ziemi. Zamiast tego powołuje się na Boże miłosierdzie i łaskę. Jest to ta sama rzecz, do jakiej odniesie się 600 lat później Paweł, apostoł.

Efezjan 2:8

Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie jest z was, jest to dar Boga.

Posłuszeństwo Bogu przynosi błogosławieństwa, ostatecznie jednak nasz powrót jest zależny od Bożego miłosierdzia. Jak przyznaje Daniel, powrót Izraela do ziemi, także zależy od Bożego miłosierdzia. Czy zatem Bóg wysłucha błagań Daniela? Oczywiście. I nawet odpowiada!

Daniel 9:20-23

A gdy jeszcze mówiłem, modliłem się i wyznawałem swój grzech oraz grzech mego ludu Izraela, i zanosłem swoje błagania przed Jahwe, mojego Boga, za świętą górę mojego Boga; Gdy jeszcze mówiłem w modlitwie, oto mąż Gabriel, którego widziałem w widzeniu na początku, przyleciał spiesznie i dotknął mnie w czasie ofiary wieczornej. I wyjaśniał mi, i rozmawiał ze mną, mówiąc: Danielu, teraz wyszedłem, aby uczynić cię zdolnym do zrozumienia. Na początku twoich błagań wyszło słowo, a ja przybyłem, aby ci je oznajmić, bo jesteś bardzo umiłowany. Tak więc rozważ to słowo i zrozum widzenie.

Gabriel zacznie zaraz wyjaśniać Danielowi, jak będzie wyglądał powrót do ziemi i odbudowa Świątyni. Podaje mu słynną wizję '70 Tygodni'. Fragment ten jest wielce dyskutowany, a my omówimy go głębiej w naszym następnym nauczaniu. Teraz jednak chcemy się skupić na tym, jak to proroctwo się ma do rzeczy, o jakie modlił się Daniel. Proroctwo zaczyna się od wyjaśnienia, że pełne przywrócenie Bożego ludu nie stanie się po 70 latach, lecz po 70 tygodniach lat. Jeruzolima nie zostanie jeszcze w pełni odbudowana. A w rzeczywistości miasto to przez dłuższy czas doświadczać będzie problemów.

Daniel 9:24-25

Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem na zakończenie przestępstwa, na zgładzenie grzechów i na przebłaganie za nieprawość, na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, na opieczutowanie widzenia i proroctwa oraz na namaszczenie Najświętszego (miejsca). Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jeruzolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni. i sześćdziesiąt dwa tygodnie zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych.

Jak na razie wizja ta nie jest zbyt zachęcająca dla Daniela. Uciski, jakie on i jego lud doświadczają, nie zamierzają się szybko skończyć. Świątynia też jeszcze nie będzie działać. Przywrócenie ludu Bożego nie stanie się zaraz po tym, jak Babilon został zniszczony. 70 lat było tylko punktem startowym dla tego odnowienia. Dobrą nowiną jest to, że jednak odnowienie nadchodzi. Nie stanie się w tym momencie, w jakim spodziewał się tego Daniel, ale zbliża się. Gabriel wyjaśnia dalej.

Daniel 9:26-27

A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie. A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi; i do końca wojny są postanowione spustoszenia. Utrwali przymierze z wieloma przez jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów, a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony.

I znowu mamy złe wieści. W następnym nauczaniu podamy więcej szczegółów o tym fragmencie. Ogólne przesłanie tego fragmentu mówi, że Boży lud będzie musiał doświadczyć zniszczenia, wojny, profanacji i spustoszenia. Jednakże zakończenie tych rzeczy zostało postanowione. Pamiętajmy, rozdział ten zaczął się od rozmyślań Daniela, kiedy skończy się spustoszenie Jerozolimy. Teraz zna odpowiedzi. Bóg oznajmił, że spustoszenia się zakończą. Jerozolima, Świątynia, lud Izraela – to wszystko zostanie odnowione. Jak prorokował Jeremiasz, Izraela czeka nadzieja i przyszłość. Bóg nie zapomniał swego ludu, a jego obietnice będą wypełnione w odpowiednim czasie.

Lekcje dla nas.

Przez całą księgę Daniela dostrzegamy dość spójne przesłania. Bóg jest potężniejszy niż najpotężniejsi królowie ziemi. Bożych planów nie da się powstrzymać. Oraz że Bóg jest wierny tym, którzy są Mu wierni. Co mamy zrobić, jeśli to my nie jesteśmy wierni? Co mamy zrobić, jeśli otrzymujemy Boży sąd? W Danielu 9:13 są trzy rzeczy, jakie możemy zrobić.

Daniel 9:13

Tak jak jest napisane w Prawie Mojżesza, całe to nieszczęście spadło na nas. My jednak nie błagaliśmy Jahwe, naszego Boga, o to, abyśmy mogli odwrócić się od naszych nieprawości i mieli wzgląd na twoją prawdę.

Ten werset mówi nam coś naprawdę istotnego. Jeśli nawet popełniliśmy błędy, jeśli nawet nie byliśmy wierni, nie powinniśmy powątpiewać w Bożą wierność. Zamiast tego, mamy robić trzy rzeczy. Błagać Boga o łaskę. Odwrócić się od naszych niegodziwości. Zdobyć wzgląd w Jego prawdę. Spójrzmy po kolei na każdą z tych rzeczy.

Po pierwsze Daniel mówi, że powinniśmy błagać o Bożą łaskę. Jak mówiliśmy wcześniej, oznacza to, że polegamy na Bożym miłosierdziu. Jeśli nie jesteśmy doskonali, jeśli popełniamy błędy, czy powinniśmy machnąć ręką i powiedzieć, że podążanie za Bogiem nie jest możliwe lub niewarte? Nie! Mamy być pokorni, wyznać nasze grzechy Bogu i szukać Jego miłosierdzia. On jest łaskawy. Nie będzie się na nas gniewał na wieki. Pamiętajmy przypowieść o synu marnotrawnym? Jak ojciec ucieszył się, że jego knąbny syn powrócił do domu? Bóg chce nas przywrócić i nam błogosławić. Nie powinniśmy myśleć, że nawrócenie jest niedostępne lub że nie warto prosić Boga o łaskę. Jak powiedział Paweł, Boża łaska jest wystarczająca dla nas.

Po błaganiach o łaskę następną rzeczą, jaką mamy zrobić, to odwrócić się od naszych nieprawości. Nie chcemy przecież prosić o łaskę, by znów się od Niego odwrócić i Go zdradzić. Chcemy uczyć się na minionych błędach i żyć lepszym życiem w przyszłości. Chcemy być prawi i wierni wobec Tego, który jest prawy i wierny wobec nas. Aby to zrobić, musimy uznać swoje grzechy i podjąć kroki, by je naprawić. Nie jest to łatwy proces. Może być bolesny i zazwyczaj zajmuje trochę czasu. Dobra nowina jest taka, że nie musimy sami przechodzić przez ten proces. Bóg będzie z nami i zapewnia On pomoc i prowadzenie w przechodzeniu przez ten proces. To doprowadza nas do trzeciej rzeczy.

Trzecią rzeczą, jaką powinniśmy zrobić, gdy zgrzeszyliśmy, to zdobyć wzgląd w poznanie Bożej prawdy. Określenie 'zdobyć wzgląd' w języku hebrajskim to „skil”. Oznacza: stać się mądrym,

zręcznym lub sprawnym w czymś. Jak ktoś może stać się mądrym w Bożej prawdzie? No cóż, najpierw musimy się dowiedzieć, czym jest Boża prawda. Biblia zdecydowanie twierdzi, że Boża prawda to Prawo.

Psalm 119:160

Podstawą twego słowa jest prawda, a wszelki wyrok twojej sprawiedliwości trwa na wieki.

Psalm 17:7-9

Prawo Jahwe jest doskonałe, nawracające duszę; świadectwo Jahwe pewne, dające mądrość prostemu. Nakazy Jahwe są prawe, radujące serce; przykazanie Jahwe czyste, oświecające oczy. Bojaźń Jahwe jest czysta, trwająca na wieki; sądy Jahwe prawdziwe, wszystkie są słuszne.

Psalm 119:142

Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwością wieczną, a twoje prawo jest prawdą.

1 Jana 2:3-5

A po tym poznajemy, że go znamy, jeśli zachowujemy jego przykazania. Kto mówi: Znam go, a nie zachowuje jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Lecz kto zachowuje jego słowo, w nim prawdziwie wypełniła się miłość Boga.

Nehemiasz 9:13

Potem zstąpiłeś na górę Synaj i mówiłeś do nich z nieba. Dałeś im sprawiedliwe sądy, słuszne prawa, dobre ustawy i przykazania.

Jeśli zatem Boże prawo jest prawdą, to jak ktoś może stać się mądrym w Bożym prawie? Cóż, po pierwsze musimy się dowiedzieć, co jest w Bożym prawie. Nehemiasz używa tego samego słowa 'skil' na opisanie ludu uczącego się Bożego prawa.

Nehemiasz 8:8

Czytali więc z księgi Prawa Bożego wyraźnie i wyjaśniali (skil) znaczenie tak, żeby zrozumiano to, co czytali.

Wielu ludzi dzisiaj nie rozumie Bożego prawa, bo go nie czytają i nie są go uczeni. I w konsekwencji multum ludzi ma ogromne niezrozumienie Bożego prawa. Myślą, że prawo jest niemożliwe do spełnienia. Uważają oni, że prawo służyło celowi, jakiego już nie ma lub jest niepotrzebne. Sądzą, że prawo zostało nadane za karę lub jako ciężar, lub przekleństwo. Lecz gdy staną się mądrymi w Bożym prawie, gdy zobaczą prawdę, to okazuje się, że prawo takie nie jest. Prawo nie jest niemożliwe do spełnienia. Możemy go przestrzegać, jeśli jest ono słowem w naszych ustach i w naszym sercu.

5 Mojżeszowa 30:11-14

To przykazanie bowiem, które ci dziś nakazuję, nie jest zakryte przed tobą ani nie jest zbyt dalekie; Nie jest w niebie, byś miał mówić: Któż dla nas wstąpi do nieba i przyniesie je nam, i opowie je nam, abyśmy je wypełniali? Nie jest też ono za morzem, byś miał mówić: Któż dla nas popłynie za morze i przyniesie je nam, i opowie je nam, abyśmy je wypełniali? Lecz to słowo jest bardzo blisko ciebie, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je wypełniał.

Prawo również się nie skończyło. Prawo wciąż działa i przeznaczone jest, by trwało przez bardzo długie czasy.

5 Mojżeszowa 29:29

Rzeczy tajemne należą do Jahwe, naszego Boga, a objawione – do nas i naszych synów na wieki, abyśmy wypełniali wszystkie słowa tego prawa.

Psalm 119:44

I będę zawsze strzegł twego prawa, na wieki wieków.

Mateusz 5:18

Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z prawa, aż wszystko się wypełni.

I na koniec, prawo z całą pewnością nie jest karą ani przekleństwem. Dla każdego, kto je przestrzega, jest błogosławieństwem przynoszącym życie i pokój. A nawet pewnego dnia stanie się tak, że błogosławieństwo prawa popłynie na cały świat.

Izajasz 2:2-5

Stanie się w dniach ostatecznych, że góra domu Jahwe będzie utwierdzona na szczycie gór i wywyższona ponad pagórki; i wszystkie narody popłyną do niej. I pójdzie wiele ludów, i powie: Chodźcie, wstąpmy na górę Jahwe, do domu Boga Jakuba; On będzie nas uczył swoich dróg, a my będziemy kroczyli jego ścieżkami. Z Syjonu bowiem wyjdzie prawo, a słowo Jahwe z Jerozolimy. On będzie sędził wśród narodów i karmił wielu ludzi. I przekują swe miecze na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie już miecza i nie będą się już ćwiczyć do wojny. Domu Jakuba, chodźcie, postępujmy w światłości Jahwe.

Izajasz mówi, że prawo będzie uczone we wszystkich krajach i przestaną one angażować się w wojny. Przecież to ogromne błogosławieństwo, a nie kara. Pokazuje nam również, że trzymanie się prawa nie jest niemożliwe i że ono się nie skończyło. Ostatecznie polegamy na Bożym miłosierdziu, że nas zbawi, ale musimy uzmysłwić sobie coś bardzo ważnego, dotyczącego Bożego planu zbawienia. Gdy Bóg zbawi wszystkie narody, będzie je uczył Swojego prawa. Będzie je sędził zgodnie ze Swoim prawem. Będzie utrzymywał pokój na świecie, wprowadzając Swoje prawo. Świat, w jakim będziemy żyć, gdy Mesjasz będzie rządził, jest światem przestrzegającym Bożego prawa. Jeśli nie jesteś obeznany z tym, co mówi Boże prawo, to zachęcamy cię, byś się dowiedział o nim, abyś nabył w nim mądrości i chodził w światłości Jahwe.

Podsumowując: gdy zgrzeszyliśmy, możemy zrobić to, co mówi Daniel 9:13. Pierwsze – możemy błagać Boga o łaskę, czyli wyznajemy swoje grzechy i prosimy o miłosierdzie. Potem odwracamy się od swoich nieprawości, czyli żałujemy za swoje grzechy i postanawiamy żyć lepiej. I na koniec zdobywamy mądrość w Bożej prawdzie, czyli stajemy się uzdolnieni w Jego prawie, by rozróżniać dobro od zła. Jeśli my będziemy wierni Bogu, wtedy On będzie wierny nam. On usunie nasze spustoszenie i wbuduje nas do królestwa, jako jego członków.

W następnym nauczaniu z tej serii przyjrzymy się bliżej wizji 70 tygodni z tego rozdziału Daniela. Mam nadzieję, że się zobaczymy.

Mamy nadzieję, że nauczanie to było dla was błogosławieństwem.

I pamiętajcie – wszystko badajcie.

Szalom.

Więcej nauczania na ten temat i wiele innych znajdziesz na www.testeverything.net oraz na naszej Polskiej stronie www.wszystkobadajcie.net Wszystkie tłumaczenia i materiały wideo dostępne są na stronie <https://koscioldrogi.wordpress.com>

Szalom i niech was Jahwe błogosławi w chodzeniu w pełni Słowa Bożego.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries & www.facebook.com/WszystkoBadajcie

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net & www.WszystkoBadajcie.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#